

INTERJÚ

Pintérné Franyó Líviával, iskolánk és óvodánk szülői munkaközösségének elnökével beszélgetett Szabadkainé Tolnay Adrienn tanárnő:

- Emlékszik, mikor lépte át először iskolánk küszöbét?

- Emlékeim szerint 8 évvel ezelőtt volt ez a pillanat. Legnagyobb gyermekemet hoztam előkészítőre Illés Erzszi tanító nénihez.

- Mi volt az első benyomása?

- Első benyomás szempontjából sokat számított, hogy akkor még nem volt ilyen nagy létszámú iskola, osztály. Még nem volt felső tagozat sem. Családias légkör vett minket körül, amit nagy mértékben a kedves tanítóknak, tanároknak köszönhetünk. Alsóban a tanító néni tyúkanyóként védtek, terelgették a gyermekeket, mint most is! Ez nagyon pozitív képet adott. Nem utolsó sorban Joli néni jelenléte is biztonságot, nyugalmat és mérhetetlen szeretetet nyújtott. Röviden ennyi.

- Mióta elnöke a szülői munkaközösségnek?

- Most zárom a harmadik évemet. Nagyon örülök, hogy egyre több szülő megtisztel a bizalmával és elmondja észrevételeit, ötleteit. Persze ez egy olyan feladatkör, amit nem lehet egyedül csinálni. Mögöttem is van egy jó kis csapat, akiknek sokat köszönhetek!

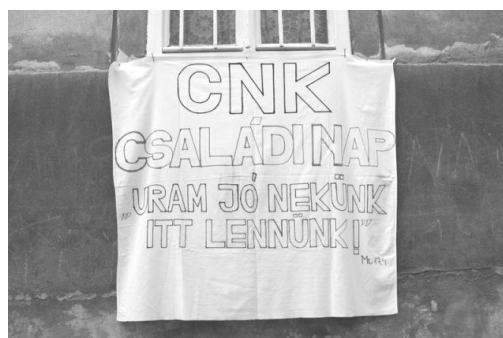
- Mik a nehézségek, s mi jelent örömet ebben a munkában?

- A nehézségeket csak röviden fogalmaznám meg: közönyösség, érdektelenség és időhiány. Örömök, hát igen. Az embernek néha az több örömet ad, ha odajönnek és megköszönik a munkáját, megbecsülik és nem természetesnek veszik a dolgokat!

Hál' Istennek ebből nem szenvedünk hiányt, hiszen aki tudja miről beszélek, értékeli mindazt, amit teszünk.

- Az elmúlt néhány évben volt-e olyan rendezvény, amit a szülői munkaközösség szervezett, s amelyre szívesen emlékszik vissza?

- Immár harmadik éve az SzM szervezi a januári Margit bált, ami az egész intézményt megmozgatja. Ez nekem szívügyem, hiszen kezdetek óta benne vagyok és igaz, hogy sok idegességgel, izgalommal és energiával jár, de évről évre jobb lesz és ezt nagyon jó látni. Itt megragadnám az alkalmat, hogy köszönetet mondjak azoknak a szülőknek és tanároknak akik szintén időt és energiát nem kímélve részt vesznek az előkészítésben és lebonyolításban. Ezen kívül a kerti partikat illetve a családi napot említeném.

- Melyek a jelenlegi szülői munkaközösség erősségei?

- Jó kis csapat alakult ki az SzM-en belül, akik tudnak és akarnak is együtt dolgozni, hiszen a cél közös!

- Milyen támogatást várna leginkább a szülőtársaktól, s az iskola dolgozóitól?

- A szülőktől kicsit több érdeklődést, segítőkészséget és pozitívabb hozzáállást. Az iskolai dolgozóktól pedig azt, hogy együtt evezünk egy felé.

- A közeledő nyári szünidőt hol töltené el legszívesebben, hogy kipihenhesse a tanév fáradalmait?

- A nyarat én is úgy várom, mint a gyerekeim. Mindegy hol, csak együtt a családdal, barátokkal.

- Köszönöm a beszélgetést, jó egészséget és sok-sok örömet kívánok mind a családjához, mind pedig ahhoz a közös munkához, amely reményeink szerint még jó pár éven át ránk vár iskolánk falai között!

A színjátszósok márciusi előadása - Párisz ítélete

Nézőként:

Amikor bementünk a tornaterembe, a színjátszósok már készen álltak. Az előadás remekül sikerült. Voltak benne jó poénok, csodás dolgok, de a valóságra is vonatkozott. Nekünk legjobban Párisz alakítása tetszett, de a többiek is nagyon jók voltak. Reméljük, jövőre is előadnak valamit a színjátszósok, mi mindenesetre izgatottan várjuk!

/Aracs Noémi, Györfi Csenge 5.o./

Szereplőként:

Mi, szereplők a kisteremben nagy izgalommal vártuk, hogy végre kimehessünk a színpadra, és előadhassuk a darabunkat. Jó volt látni,

ahogy a nézők nagy érdeklődéssel, csillogó szemekkel figyelik az események alakulását. A színdarabot háromszor adtuk elő, nagy öröm volt számunkra, hogy mind a három alkalommal óriási tapsot kaptunk!

/Dravec Luca 5.o./